

Jelka je bila dijakinja tretjega letnika gimnazije, ki je bil po mnenju profesorjev najbolj nemogoč razred na šoli. Vendar je bila Jelka pridna učenka in z učenjem ni imela težav. Zgodba se začne v razredu pri uri geografije, kjer so nekateri dijaki poslušali drugi pa so se zabavali in dougočasili. Naslednjo uro pri kemiji je Jelka začutila, da se ji je nekaj premaknilo v trebuhu. Spomnila se je nekaj mesecev nazaj. Bila je na neki zabavi, kjer je spala z nekim fantom, ki ga ni dobro poznala. Od takrat naprej se je vedno bala, da ni noseča. Ampak zdaj je bilo jasno, bila je noseča.

Po pouku si je kupila knjigo z nasveti za mlade. Nekaj časa je v parku brala to knjigo, potem pa se je odpravila domov. Doma se je gledala v ogledalo. Na sebi ni opazila nobene spremembe. Imela je samo bolj debela lica. Doma je naprej brala nasvete zdravnika in ugotovila, da je za splav prepozno. Nato pa sta se iz službe vrnila mama in oče. Oče je povedal, da bo odpotoval za nekaj dni v tujino. Mami pa se je mudilo na sestanek. Preden sta šla vsak svojo pot, pa sta se še skregala. Oče je prišel k Jelki v sobo, ki je ravno brala tisto njeno knjigo in jo vprašal, če bi šla med počitnicami v Francijo. Jelkine misli so bile drugje. Ni pokazala velikega navdušenja, vendar očetu tega ni povedala.

Na predvečer praznika zmage so Jelkine sošolci pripravili ples. Jelka ni želela iti a je vseeno šla. Skrbela je za garderobo in z nikomer ni hotela plesati. Za ples jo je prosil tudi Tomaž, kateri je bil zaljubljen vanjo in tudi Jelki je bil všeč. Vendar pa je Jelka ples zavrnila. Zdaj je imela misli drugje. Razmišljala je komu naj pove, da je noseča. V mislih je imela svojo razredničarko, vendar je to misel kmalu opustila. Razredničarko so klicali Morana. Morani ples ni bil všeč in o podaljšanju plesa ni hotela nič slišati. Tomažu pa je le uspelo Jelko spraviti na plesišče. Nato sta razredničarki nesla kavo v zbornico in prosila ravnatelja, če lahko ples podaljša za eno uro. Vendar razredničarka ni dovolila.

Jelka je ušla Tomažu in nekaj časa sama hodila po mestu. Ko je prišla domov so imeli pri njih obiske. Ni hotela ostati pri obiskih, a je morala. Nato se ji je le uspelo izmuzniti in je šla v svojo sobo. Očka je prišel v njeno sobo in ji rekel, da je že dogovorjeno, da bo šla v Pariz. Bivala bo pri očetovih znancih. Jelka mu je hotela zaupati svoje težave, vendar so očeta čakali gosti. Naslednji dan pa sta bili z mamo sami doma. Hotela je povedati mami, vendar tudi ona ni imela časa. Tako je ostala skrivnost samo njena.

Šolski dnevi so se bližali koncu in prišel je dan, ko je Jelka odpotovala v Pariz. Na vlaku je spoznala skupino deklet. Obljubila jim je, da jih bo obiskala, saj niso živele daleč od Pariza. Na postaji sta Jelko pričakala gospa in gospod Gramont. Doma je Jelka spoznala še njihovo služkinjo Franchon, katera ji je tudi pokazala sobo. Soba je bila od Gramontove hčerke Ivete, vendar nje že nekaj časa ni bilo doma, ker je bila v Londonu. Ko si je Jelka ogledala že kar nekaj galerij in muzejev, sta jo Gramontova povabila na morje. Ker pa je Jelka še vedno skrivala, da je noseča se je izgovorila, da morja ne mara in je ostala sama doma s služkinjo.

Malo je hodila po mestu in ni vedela kaj naj stori. Hotela se je ubiti, vendar se ni. Ko je prišla domov ji je zaskrbljena služkinja dala pismo. Bilo je od Tomaža. Jelka je odšla v svojo sobo in brala pismo. Služkinja pa je prišla v sobo ravno, ko je jokala. Vprašala jo je, če jo je pustil fant in, če je to tisti fant s katerim je noseča. Jelka je bila vsa iz sebe. Ni vedela da služkinja ve, da je noseča. Vendar je bila služkinja že starejša gospa in jo je razumela in jo hitro

potolažila. Jelka pa se še vedno ni mogla odločiti ali naj pove domačim kako je z njo. Odpisala je Tomažu. Napisala je, da ne moreta biti fant in dekle, lahko pa sta dobra prijatelja.

Dnevi, ko bo rodila so se hitro približevali. Preselila se je v Lens, kjer je stanoval sin od služkinje. Bil je poročen in imel dva otroka, sina Janet in hčerko Suzan. Jelka je rodila sinčka in mu dala ime Francois. Živela je v Lensu pri Baudinovih. Poleg svojega otroka je pazila še Janet in Suzan. Imela sta jo zelo rada.

Najtežji Jelkini dnevi so bili, ko je morala domov sporočiti, da ima otroka. Najprej ni vedela komu naj piše, mami ali očetu. Nazadnje je napisala pismo očetu v službo in nestrpno pričakovala odgovor. Mislila je, da je doma ne marajo več. Gospa Sofija ji je predlagala, naj ostane pri njih in se izučí za šiviljo, poleg tega pa bi lahko še pazila njuna otroka. Prišla je tudi rudarska družina Slovencev. Za snaho so imeli Poljakinjo, ki ni mogla imeti otrok. Hoteli so posvojiti Jelkinega otroka, vendar Jelka ni o tem niti razmišljala.

Končno je prišel telegram iz Ljubljane. Pisalo je: Pridem po vaju. Jelka ni verjela svojim očem, zato ga je prebrala kar nekajkrat. Oče ju je res prišel iskat. Bil je zelo razumevajoč in je poravnal vse račune, ki so nastali v zvezi z Jelkinim porodom. Odpravila sta se v Ljubljano. Na letališču naj bi ju čakala mama, vendar je ni bilo. Jelka je takoj vedela, da je jezna. Ko sta prišla domov je Jelka zvonila, a ji ni nihče odprl. Tudi doma ni bilo mame. Jelka je bila vesela, da je spet doma v svoji sobi. Vedela pa je, da so njeni brezskrbni dnevi mimo. Zdaj ima otroka in morala bo skrbeti zanj.

Jelka se je zelo bala srečanja z mamo in prav je imela, saj srečanje ni bilo prav nič prijetno. Najprej ji je rekla: »To si nama torej storila!« Jelka se je opravičevala. Mama pa jo je udarila in je zgrabila za lase. Rešil jo je očka. Jelka je morala mami povedati vse kar se je zgodilo tisto noč. Mama je bila zelo jezna, vendar je kljub temu šla pogledat otročka.

Naslednji dan sta šla mama in oče v službo. K Jelki pa sta prišli sošolki Magda in Darja. Z Magdo sta bili najboljši prijateljici, z Darjo pa se nista razumeli, ker je bila Darja tudi zaljubljena v Tomaža in je bila jezna, ker je imel on raje Jelko. Potem jo je poklicala še Ada. Bila je zelo jezna, ker je Jelka povedala vse o njihovi zabavi in zdaj je kaznovana. Jelka je povedala, da jo je mama prisilila, da je povedala. Nato pa jo je poklical še oče in ji povedal, da je napisal prošnjo za naknadni vpis v četrti letnik.

V zbornici na gimnaziji pa so razpravljali ali naj Jelki pustijo v četrti letnik ali naj raje študira privat. Večina se je odločila, da naj študira privat. Zraven so bili tudi trije predstavniki dijakov. Ada je povedala profesorjem, da to ni prav in jih vprašala kako bodo kaznovali njo, ki je kriva za to kar se je Jelki zgodilo. Povedala je vse kar se je dogajalo na tisti zabavi in tudi to je dodala, da so bili na zabavi tudi nekateri njihovi otroci. Nato je ravnatelj rekel na še enkrat glasujejo kdo je proti, da Jelka hodi na gimnazijo. Ni se dvignila nobena roka. Za gospodinjstvo in za otročka, ko bo Jelka v šoli pa bo skrbela očetova sestra Katra.

Opis dogodka kot ga opiše avtor:

Toda ko je sredi popoldneva- prav tedaj se je odpravljala z Jeannotom in Simono na sprehod- zagledala na drugi strani ulice človeka v poštarški uniformi, ki je stopil z motornega kolesa in se razgledal po bližnjih hišnih številkah, je vsa vztrepetala. "Koga iščete, prosim?"

“Stanuje morda pri vas,” poštar je pogledal na pisemsko ovojnico, ki jo je držal v rokah, “Gospodična Željka Stropnik?”

“Da, tu, tu!”

In že je bila na drugi strani

ulice.

“Ste morda vi,” spet je poštar pogledal ovojnico, “Željka Stropnik?”

“Jaz, da, jaz!”

“Tule je brzojavka za vas! Iz Jugoslavije. Izvolite! Čakajte, takoj jo boste lahko odprli, prej se podpišite, tule, prosim!”

Jelka je podpisala, kamor je pokazal poštar, potem pa v hipu pretrgala ovitek in vzela iz njega brzojavko.

V nekaj dneh pridem po vaju!- Očka

Prebrala je še enkrat.

V nekaj dneh pridem po vaju!- Očka

In še enkrat:

V nekaj dneh pridem po vaju!-Očka

Potem si je pritisnila brzojavko na prsi in stekla v hišo.

“Grem, grem! Greva, greva!” je glasno, sproščeno, zaklicala, ko je prišla v ženski salon, kjer so drdrali šivalni stroji. “Grem, greva, greva!” je prekričala drdranje šivalnih strojev in dekliški klepet.

“Kam greste?” je vprašala ena izmed pomočnic.

“Domov, domov k očku in mami. Domov, domov, domov.”

In stekla je vsa srečna gor v svojo sobo, Jeannot in Simona pa sta žalostno gledala za njo.